

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 7517208647
Dátum vydania rozhodnutia: 13.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7517208647.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Pavol Grega Motor GO, s miestom podnikania Sofijská 2478/21, Košice, IČO: 44 994 249, zastúpeného: JUDr. Henrich Daru, bytom Bukurešťská 14, Košice, proti žalovanému: E-Installations, s. r. o., so sídlom Štefániková 972/20, Košice, (predtým EXIMREAL, s. r. o. so sídlom Slovenskej jednoty 10, Košice), IČO: 36 571 733, právne zastúpenému: STEINER & ASSOCIATES, s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Moyzesova 46, Košice, o zaplatenie 1 011,60 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 8Cb/75/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. novembra 2018 č. k. 3Cob/49/2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom 29. novembra 2018 č. k. 3Cob/49/2018 potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice - okolie (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) z 16. novembra 2017, č. k. 8Cb/75/2017-33, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.011,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.011,60 eur od 20. januára 2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu 100% trov konania proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a v celom rozsahu sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožnil, konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na tieto odkázal (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní uviedol, že v konaní bolo nepochybné preukázané, že pri objednávaní servisnej údržby predmetného motorového vozidla, ktoré užíval ako nájomca N. R., bol u žalobcu prítomný jeho otec K., ktorý v tom čase bol konateľom žalovaného a vlastníkom vozidla. Zákazkový list zo strany objednávateľa nebol podpísaný (podpísal ho iba žalobca).

Za takejto situácie nemožno pochybovať o tom, že servisnú údržbu si žalovaný neobjednal, keď na zákazkovom liste je ako odberateľ uvedený žalovaný. V tejto súvislosti odvolací súd konštatoval, že žalovaný tieto skutočnosti nepoprel a len skutočnosť, že na zákazkovom liste nie je jeho podpis, nerobí túto zmluvu neplatnou. Vzťah medzi žalovaným a nájomcom (synom konateľa) je preto v tomto spore právne bezvýznamný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ust. § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „C. s. p.“). Prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolateľ vymedzil tak, že odvolací súd sa pri riešení otázky pasívnej vecnej legitímácie odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Konkrétne poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004 z 18. januára 2012 a sp. zn. 6Cdo/214/2011. Vo vzťahu k ust. § 420 písm. f/ C. s. p. namietal porušenie svojho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 117/07, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2011 sp. zn. 8Sžo/122/2010 a z 20. októbra 2013 sp. zn. 7Cdo/90/2013. Opisujúc skutkový stav veci mal za to, že odvolací súd zasiahol do práva žalovaného na spravodlivý proces, keď svojím nesprávnym procesným postupom (vedením konania voči osobe, ktoré nemala pasívnu legitímáciu) porušil základné právo žalovaného na súdnu ochranu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súčasne navrhol, aby odvolací súd odložil právoplatnosť napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 C. s. p.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 a 2 C. s. p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní, pričom v dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma odvolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ

vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania dovolateľa podľa § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že znakmi vady zmätočnosti konania podľa tohto ustanovenia sú:

a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a

b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu.

13. Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 C. s. p.) vyplýva, že dovolateľ vyvodzuje jeho prípustnosť z toho, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený a zmätočný. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu považovaná za inú procesnú vadu, ktorá prípustnosť dovolania nezakladá (porovnaj R 111/1998). K rovnakému záveru dospelo neskôr tiež zjednocujúce stanovisko najvyššieho súdu, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016 (v dôsledku prijatia C. s. p.), sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať za naďalej aktuálne.

14. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabikh proti Rusku z roku 2003).

15. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií (vychádzajúc z ich vzájomnej vecnej súvislosti a prepojenosti) je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa účastníci domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie a ako tieto úvahy posudzoval odvolací súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnemu posúdeniu veci, s ktorým sa stotožnil. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

16. Obdobne ani za účinnosti C. s. p. nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj

najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017).

17. Dôvodom, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nie je tiež nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993).

18. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ C. s. p. prípustné.

19. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval okrem ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

20. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c/ C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

22. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné

plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevažuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. K príslušenstvu pohľadávky (najčastejšie k výške úrokov, úrokov z omeškania, poplatku z omeškania, priznaným trovám konania) sa však pri určení výšky predmetu sporu neprihliada. Ak sa však predmetom dovolacieho konania stáva len toto príslušenstvo, prípustnosť dovolania sa odvíja od rovnakých limitov ako pri uplatnenej pohľadávke (istine), avšak s tým rozhodujúcim rozdielom, že dovolací súd bude majetkový cenový skúmať k času podania dovolania, t. j. začiatku dovolacieho konania.

23. V preskúmanej veci napadol dovolaním žalovaný rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v celkovej výške 1.011,60 eur (na uplatnené príslušenstvo sa neprihliada). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby na súd prvej inštancie dňa 12. júla 2017 predstavovala sumu 480 eur. (§ 1 písm. a/ nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z. z, ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2014). Desaťnásobok minimálnej mzdy v roku 2017 predstavuje sumu 4 800 eur, čo uplatnený peňažný nárok žalovaného neprevyšuje.

24. So zreteľom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť

dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. v posudzovanej veci vylučuje ust. 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

25. Vzhľadom na prijatý záver o neprípustnosti dovolania a jeho odmietnutie dovolací súd nemal priestor pre zaobranie sa návrhom žalovaného na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

26. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli. (bližšie pozri judikát R 72/2018 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.